

В@З БУКИ ВЕДИ

Никой не е в състояние да удържи силата на една идея, чието време е дошло! ...

ГОДИНА 2, БРОЙ 7, УЧИЛИЩЕН ВЕСТНИК НА СОУ "Иван Вазов" гр. Плевен

декември 2011

Цена 1 лев

На прицел Анна Цолова:

Журналистиката е трупан опит и шанс да попаднеш в добри ръце, когато започваш

Познатата ви усмихната журналистка, която всеки ден ни пожелава „Добро утро“ от телевизионния екран, ни подаде ръка, когато започвахме и ни беше най-трудно. Пожела ни от сърце късмет и ето, че ние оцеляхме и продължаваме напред. След като понатрупахме опит и смелост, решихме в навечерието на Коледа да я поканим като специален гост в рубриката ни „На прицел“, където традиционно разговаряме с успели в своята професия хора, които уважаваме и от които има какво да научим. Тъй като бе трудно да определим кой да проведе интервюто с нея, всеки от екипа зададе своя въпрос. Тя бе отново така любезна да ни отговори, за което ѝ благодарим. Благодарим ѝ, че все намира време за нас, че не забравя своя град, своето училище и учители и ѝ желаем здраве и свобода! Такава, каквато е необходима на всеки журналист. И на всеки човек!

Продължава на стр. 2

Денят на будителите

„Паисий обикаля още
и проверява българската кръв!“

На Първи ноември отново си казахме „Честит празник!“. Честит празник на всички с будни умове, на всички, които не спят. Сведохме глави пред будителите – някогашни и днешни, спомнихме съзидателите, възрожденците, книжовниците. Онези, които имаха силата да посветят живота си на един идеал или пък да дарят всичко, което имат, за да има училище, просвета, българщина. Нека всеки от нас се вдъхнови от направеното в нашето училище на този ден и започне нещо ново, нещо за другите – днес или утре. Звънецът бие - време за големи междучасия няма!

Как отбелязахме Деня на духовността в училище - стр. 2

Тема на броя - Уважаваме ли родния си език?

Нашите проучвания, мненията на специалисти, учители, ученици по темата - стр. 3, 4, 5

НА ПРИЦЕЛ

- Какво е Вашето образование и какъв е пътят до БТВ?

- Завършила съм българска филология във ВТУ „Св. св. Кирил и Методий“. Работила съм в две телевизии – почти 2 години в Канал 3, където започнах след конкурс, за който разбрах от обява. В БТВ работя от създаването на телевизията, след като минах през три етапа на пресяване на кандидатите за работа. Кандидатствах по обява, която беше пусната в столичните всекидневници.

- Разкажете някои спомени от обучението си в нашето училище – забавни, скъпи; кои бяха най-важните предмети за Вас и кои negliжирахте?

- Бях по-скоро прилежна ученичка и не съм нарушавала правилата на училището. Бях лош ученик по математика, признавам си. Но помня г-жа Маринова, която ни преподаваше математика. Много светъл и интелигентен човек. Имах няколко неизвинени отсъствия, защото в 11 клас се влюбих!

- Как се забавлявахте като ученици?

- Среци с приятели. Обикновено се виждахме „на бордюрите“ на фонтаните. Като ученичка съм ходила едва няколко пъти на дискотека, и то с вечерен час. За пръв път се прибрах у нас след 12 през

нощта вечерта, когато станах на 18 години, малко преди да завърша училище. Като ученичка нямах необходимост от нощен живот. Като студент после си наваксах!

- Кога последно сте виждали училището ни и как ви се струва то?

- Видях училището миналата година и завидях на днешните ученици. Училището е неупознаваемо и много красиво. Споделих с приятели, че не съм виждала такова училище в България.

- Някога мислили ли сте да потърсите реализация извън България и защо останахте тук?

- Не съм мислила за това, но разбирам хората, които не могат да се реализират тук. Не всеки има шансовете, които съм получила аз.

- Има ли бъдеще в Родината за младите хора, които са избрали да се занимават с журналистика?

- Учете журналистика в чужбина. Това е моят съвет. И работете в България.

- Участвали ли сте някога в Клуб по журналистика като нашия и смятате ли, че това помага?

- Не съм участвала никога и като ученичка не съм мислила, че ще

бъда журналист. Мечтата ми беше да стана адвокат. Сега се радвам, че не се сбъдна мечтата ми. А нашият клуб е чудесен, защото ви помага да трупате опит още от сега. Журналистиката е трупан опит и шанс да попаднеш в ръцете на добри журналисти, когато започнеш. Аз имах този шанс и го пожелавам на всички.

- Има ли българският журналист свободата да говори и пише това, което мисли?

- Не мога да говоря от името на всички български журналисти. Аз се чувствам свободна и не се автоцензурирам. По-страшна от цензурата е автоцензурата.

- Има ли журналист, на когото се възхищавате, от когото се учите?

- Ако става въпрос за телевизионен журналист – Лари Кинг. Прочетете книгата му „Как да водим разговор“. Ще ви е много полезна.

- Кое е интервюто, което Ви е притеснило много и сте го запомнили? А за кое интервю се готвихте най-дълго? И как изобщо се преодолява „сценичната треска“?

- В началото всички интервюта бяха трудни. Всичко е въпрос на опит. И сега се притеснявам, когато трябва да правя интервюта с хора, които говорят рядко. Не искам да изпускам момента и

искам да взема максималното от ситуацията и интервюто. Иначе помня трудни интервюта с политици, които проявяват агресия в ефир.

- Имате ли време за забавления и какви са Вашите хобита?

- Забавлявам се с детето си и от няколко месеца спортувам комбинирана гимнастика. Забавленията, свързани с вечерни излизания, не ме изкушават по никакъв начин. Изморила съм се от тях, а и съм свикнала с режим, който не ми позволява да излизам вечер.

- Лесно ли се става в 4 часа, за нас е трудно да повярваме, че е възможно?

- Ако искаш нещо, то става. Важи за всякакви ситуации. Не се оплаквам от асоциалния си живот. Срецам се с достатъчно хора около работата ми. Обичам си работата и затова не ми пречи да ставам в „нечовешкия“ според вас час. Нито един ден не съм влизала в телевизията с чувството, че не ми се работи и че не искам да правя това.

- Ние посвещаваме този брой на темата „Уважаваме ли родния си език?“. Вие какво мислите – накъде върви той? Какво е впечатлението Ви от срещата с различни хора?

- Въпрос на себеуважение е да си

грамотен и да познаваш и използваш правилно родния си език. Работих много, за да се откажа от грешните ударения, които слагаме в нашата част от България – Западната, както и твърдото изговаряне на някои думи.

- Има ли значение езиковата култура, когато формирате отношението си към някого? Запомнили ли сте някои от събеседниците си с най-метафоричен език, с най-богат речник например?

- Аз се влияя от грамотността на хората, с които общувам. Имало е случаи, в които не обръщам внимание на писмен зрителски сигнал само защото е неграмотно написан.

- А какво мислите за ученическата униформа – ние винаги питеме, защото обмисляме варианти за това?

- Аз съм „3А“ ученическата униформа.

- Вие ни пожелахте късмет в първия брой и ние оцеляхме и продължаваме напред. Какво ще пожелаете сега на екипа на вестника и на всички ученици от „Иван Вазов“?

- Бъдете здрави и смели! Нали знаете, че Господ обича смелите!

Екипът на В@з Буки Веди

Първи ноември - Ден на духовността

Слава вам, будители народни

Кои са народните будители? Гора от ръце, за да кажат Кирил и Методий, Паисий Хилендарски, д-р Петър Берон, Петко Славейков, Захари Стоянов, Христо Ботев и още много истински българи. Мястото на действие е класната стая на 4б, публика – родителите

отборите бяха Сияна, Бояна и Христо Минев, които чрез жребий изтегляха име на народен будител, за когото трябва да разкажат представители от техните отбори. Журни оценяваше отговорите. Накрая родителският актив поздрави победителите, а те са, познайте –

на учениците, преподавателката – Станка Ненчева. На какво ви напомня това? Сигурни сме, че сте се сетили – на онази сцена от главата „Радина вълнения“ от романа „Под игото“, когато всички деца се препират да покажат колко много са научили от учителката си. Четвъртокласниците имаха тази възможност по време на състезанието „Вий сте наш те знамена“. Мерица знания три отбора - „Народни будители“, „Светли имена“, „Възраждане“ с отговорници Мария, Бояна и Славена! Поздравяваме ги за добре свършената работа! Капитани на

целият 4б клас, и ги почерпи с лакомства.

Това състезание бе заключителният етап на дейностите по повод Деня на будителите. По традиция в навечерието му децата се посвещават на изследователска дейност. Този път издирваха стари предмети, книги, снимки, видяха личното тефтерче на Христо Ботев, впечатлиха се много от едно старо издание от 1893 г. с творби на Иван Вазов. Със събраните материали оформиха кът, а в час по литература проведоха конкурс за изпълнение на стихотворението „Слава вам, будители народни“.

Нека пазим заветите на будителите в сърцата си!

В@з Буки Веди

Будителите днес

Учениците от 7а и 7д клас отбелязаха Празника на будителите на 10 ноември с творческо състезание по български език и литература на тема „Будителите днес“. Учениците на Циклама Иванова бяха поканили и жури, за да е справедлива надпреварата - Галя Генкова, Китка Съйнова, Илка Славова и Галина Димитрова. Никола и Светлана бяха водещи и на тях се падна да открият състезанието, в което всеки участник представи свое есе по темата. Първа бе Силвия Стоянова от 7д клас, след нея - Яна Василева от 7а, любителка на животните. Следващото момиче Йоана Димитрова бе от 7а и стана ясно, че обича пътешествията. Четвъртият участник бе Диана Лешева от 7д клас. Тя обича плуването, поко-

рила е и много планински върхове. След нея творбата си представи Радослава Кръстева от 7а клас, също любителка на животните, а Габриела Ангелова от 7д – музикален ентусиаст с особена любов към песните и танците. Дойде ред и на момичето, подготвило единственото стихотворение по темата – Леонора Йонова от 7д клас. Участваха още Магдалена Цветанова от 7а, Емилия Лалева и Дебора Петкова от 7д, Момчил Бенов, Яна Витанова, Катерина-Мария Кръстева от 7а, Феня Николова и Светлана Паргова – отново от 7д. Докато журито решаваше кои са най-добрите, се разигра кратка

викторина. Опитайте се и вие да отговорите на някои от въпросите!

- Кой е първият будител от периода на Възраждането? Какво е написал той?

- През коя година е написана „Ис-

тория славянобългарска“?

- През кой период от години е разцветът на Иван Вазов?

- Кога отдаваме почит на Христо Ботев?

Успяхте ли да отговорите? Ако не сте, знаете къде да прочетете. А пък то си е и малко неудобно, защото седмокласниците знаеха. Всеки, отговорил правилно на въпрос, получаваше награда. Първите трима победители получиха грамота и книга, а останалите участници – само грамоти. Ето ги най-добрите творци: Йоана Калинова - първо място, Яна Витанова - второ място, Силвия Цветанова - трето. Гордеем се с вас, момчета! Но не забравяйте, че по трудното предстои – питайте нас! Желаем ви успех!

Велислава Кучева 9л
Преслава Йорданова 9л

Да се огледаме

В човека до нас, в природата, в историята, във времето... Такъв нестандартен начин избрах дванайсетокласниците и тяхната преподавателка по български език и литература Галина Димитрова да отбележат Деня на духовността. Направиха го със свои връстници от литературното студио „Огледало“ при ГПЧЕ. Трима творци и тяхната ръководителка Лалка Павлова гостуваха в учили-

щето ни, за да представят свои творби, за да разкажат за творчеството, за пътя до сборника „Огледало“, който издават вече 12 години. Учениците творци прочетоха свои творби, показаха, че светът около нас може да бъде видян и по-иначе, по-различно, подариха на училището ни и екземпляри от сборника. Нека се научим да спираме, за да се оглеждаме! Не само на този ден!

В@з Буки Веди

ТЕМА НА БРОЯ - УВАЖАВАМЕ ЛИ РОДНИЯ СИ ЕЗИК?

В месеца на духовността повдигаме важен и тревожен въпрос, свързан с уважението към родния ни език. Надяваме се на съпричастност и вярваме, че различните мнения, които предлагаме, ще ви помогнат да определите своята позиция и да станете по-взискателни към себе си. Защото сме убедени, че уважението към езика е съществена част от себеуважението. Независимо от времето и пространството, в които се намираме.

ФАКТИТЕ

Учениците от България, Люксембург и Румъния са най-неграмотни в целия Европейски съюз. Това сочи проучване на Европейската комисия, публикувано на 11 юли 2011 година. Резултатите са базирани на данни от 2009 година, според които 40% от учениците в нашата страна и в Румъния показват незадоволителна грамотност. Тези резултати не са били променени последните 9 години. Документът отбелязва, че единствено у нас и в Исландия през последните 10 години системата на образование не е била реформирана по начин, който да позволи този недостатък да бъде преодолян.

Според справката на МВНР днес българският език се изучава под различни форми в 28 държави. Най-разпространените форми за обучение са съботните и неделните училища. В университети в Европа и САЩ българският език се изучава наред с други славянски и балкански езици като пряк наследник на старобългарския език.

СПЕЦИАЛИСТИТЕ

Доц. д-р Гергана Дачева, Катедра по български език Софийски университет „Св. Климент Охридски“

Доц. Дачева веднага се отзова на нашата молба и отговори с желание на нашите няколко въпроса. Имаше нужда от нейното мнение на професионалист, посветил живота си на каузата „роден език“, за да се убедите, че сме прави в своята тревожност и да ви накараме да се замислите. А и това само е добро начало. Благодарим на доц. Дачева за отзивчивостта. Надяваме се отново да ни помага, ако темата ви е интересна и има нужния отзвук сред вас. Очакваме вашите мнения и конкретни въпроси.

- Родният ни език боледува от употребата на чужди думи (предимно англоезични) и от уличния жаргон в речта на учениците, а и в много медии с претенции. Как може да се излекува?

- Излекуването е трудна мисия, но нещата могат да се оправят постепенно, ако българският език се превърне в ценност за цялото общество и особено за младите хора. Нека само си припомним казаното преди два века от Паисий: „Българино, знай и почитай своя род и език“. Не бива да се сещаме за тези думи само на 1 ноември.

- Много от съучениците ни смятат строгото придържане към правилата (например за членуване на същ. имена, бройната форма, учтивата форма) за консерватизъм и архаизъм, за нещо, което излишно сковава езика. Малка част от нас не мислят така. Какво е Вашето мнение?

- Всеки език има своите правила и съответно своите трудности. Това обаче е неговият развой и не

бива с лека ръка да захвърляме идентичността си на български език.

Правописът на английския и френския език не е по-лесен от българския, но съответните нации не си и помислят да го променят, за да улеснят както своите сънародници, така и чужденците. Ценност!

- Какво е бъдещето на родния ни език, при условие че пишем все повече на латиница, назоваваме се с чужди имена на герои от сериали, допускаме да се води дискусия „кирилица или латиница“, а според някои статистики сме едни от най-неграмотните в Европейския съюз?

- Ако наистина смятаме езика си за ценност, то тогава и мисленето ни ще бъде различно. Хората трябва да владеят различни стилови регистри и да ги използват, когато това е уместно. Това е богатството на комуникацията. Както винаги ние сме минали отвъд границите на нормалното. Това също е въпрос на манталитет и ценности.

- Нашите родители все повтарят, че тяхното поколение е много по-грамотно от нас. Да не говорим за това, че ни рецитират Ботев, Вазов наизуст. И наистина са по-грамотни – защо?

- Родителите ви са по-грамотни, защото по тяхно време не е имало толкова средства за комуникация, и през свободното си време всички те са четяли книги – разнообразни по жанр. Това обогатява както мисленето, така и речта на хората. От друга страна, по онова време дисциплината в учи-

Проучванията на В@з Буки Веди

Тревожност

Ние сме всеотдайни в каузата си да убеждаваме ежедневно в качествата на родния си език. Но за да знаем колко и какви хора трябва да убеждаваме, направихме малко проучване сред учениците от 8 до 12 клас. Вижте резултатите, които за нас са много тревожни.

Латиница или кирилица използвате в Интернет?

Какво предпочитате да изучавате – английски или български език?

Смятате ли, че днес уважаваме родния си език?

Ето едни от по-интересните отговори:

- Предпочитам английски, защото българския си го знам.
- Не уважаваме езика си, защото българите сме хора, които не уважават нищо.
- Не уважаваме езика си, защото много хора се самозабравят. Харесват чалга, забравят това, което е истински важно и се плъзгат по повърхността на нещата.
- Да, уважават го възрастните, ние – не.
- Не уважаваме езика си, а най-малко го уважават политиките.

Преслава Йорданова 9л
Велислава Кучева 9л

Чл. кор. проф. д-р Тодор Бояджиев

Да се твърди, че съвременният български език обеднява, да се оценява тревожно днешната езикова ситуация като „езиков хаос“, „катастрофа“ и „упадък“, значи да се изрича клеветата и да се вдига неуместна врява. Нито от социолингвистично, нито от социалнопсихологическо и формално гледище няма основание да се говори за обедняване на езика у която и да е социална група. Силно е да се каже, че езикът ни е осакатен през последните десетилетия. Такива песимистични мнения и сакрални заклинания са пресилени, емоционални и субективни преценки на хора, които не познават богатството на езика и изпитват наслада от самоунизяване. Сигурен съм, че много от тях ще спорят и няма да споделят това мое твърдение. Техните мнения, продиктувани вероятно от добри намерения или политически внушения, не трябва обаче да се отхвърлят. Езикът се твори от народа и засяга всеки от нас. Затова всеки има своя представа

Как оценяваме сами себе си

Моето проучване бе доколко учениците оценяват своята грамотност. Задах им по три въпроса, от които установих, че повечето ученици се срамуват да изкажат мнението си. Получих много отрицателни отговори, откази и странни погледи, но все пак вярвам, че всеки има мнение и правилна самооценка.

Първо ги накарах да посочат степента на своята грамотност по шестобалната скала. Нямаше ученик, който да се оцени с шест. Получих интересни отговори и ето и някои от тях:

„Четири, защото винаги може да се изисква и още, пък и човек се учи, докато е жив!“

„Четири, защото смятам, че правя много правописни грешки, понякога дори несъзнателно.“

„Пет, защото с усилия всичко се постига, но пък и винаги може повече.“

Вторият ми въпрос бе: „Кое ви е най-трудно от материала по български език и литература?“

„По литература нямам затруднения, но по български език – граматичните норми.“

„Пунктуацията ме мъчи, но за сметка на това литературата ми е лесна.“

„Литературата е по-лесна, въпреки всички понятия и термини, но по български е трудно, защото е само теория.“

И като за финал ги попитах: „Кое според вас трябва да се промени в обучението по български език и литература?“

„Смятам, че в малките класове трябва да се набляга повече на диктовките, за да са по-грамотни децата. Учителите по литература трябва да умеят да предразполагат учениците да изказват мнението си без предразсъдъци.“

„Според мен всичко е нужно и няма смисъл да се променя системата, защото колкото повече ни затрудняват и ни карат да се трудим, толкова повече успяват да ни направят грамотни.“

„Трябва да се запазят редът и дисциплината в обучението и в училището, защото всеки трябва да има възможност да научава повече и повече.“

Лиана Христова 9л

за него и тя трябва да се уважава, независимо от това, дали е положителна, или отрицателна. Тя винаги ще бъде актуална и потребна за нашата култура и обществен живот, защото да се напомня за езика никога не е излишно, да се ратува за усъвършенстването му е винаги полезно. Наше неотменно задължение е да защитаваме родния си език, като едновременно търсим разковничето на неговото обогатяване и използването на всичките му многообразни багри, които да го направят съвременен, модерен, витален и самобитен в многоезичния Европейски съюз.

доц. д-р Гергана Дачева

ТЕМА НА БРОЯ - УВАЖАВАМЕ ЛИ РОДНИЯ СИ ЕЗИК?

УЧИТЕЛИТЕ

Български ли е българският език?!

Галина Генкова,
преподавател по български език и литература

В анкетата "Уважаваме ли родния си език?" участваха 34 ученици от 10и и 10м клас. Целта бе анкетираните да из-

разят личната си позиция по въпроса, като се даде конкретен отговор, който да бъде аргументиран; да бъдат дадени примери; да се открият факторите, формиращи отношението на учениците към родния език; да се изрази мнение дали българинът е езиково грамотен и спазва ли езиковите норми; да се направи възможно най-обективна самооценка за владенето на устната и писмената реч по шестобалната система. Анкетата бе проведена под формата на свободен текст за 20 минути.

На конкретния въпрос: "Уважаваме ли родния си език?" 18 ученици отговарят положително; 10 изразяват мнение в пожелателна форма „трябва“ и 6 са категорични, че българинът не уважава родния си език. Болшинството от отговорите са в някаква степен аргументирани.

Сред факторите, които формират отношението към езика, учениците посочват интернет, семейството, медиите, училището, приятелската среда. Всички анкетираните отбелязват като негативно влиянието на интернет, където се използва латиницата, не се спазват правописните и пунктуационните правила (вм.ч-4,ш-6,и-й,а-ъ и др.).

Според анкетираните устната им реч е бедна, защото не четат книги, независимо от какъв жанр са. Развитието на технологиите наложи много нови чужди думи, което според тях затруднява общуването. Предлагат, когато за чуждата дума има българска като синоним, то тя да се употребява.

Прави впечатление, че голяма част от учениците открояват семейната среда като важен фактор при формирането на устната реч на децата, правилния изказ на думите, ударенията, структурирането на изреченията. Училището пък е мястото, където се усвоява писмената реч чрез езиковите норми и правила, получават се знания за появата и развитието на родния език.

Анкетата може да отчете адаптивността на устната реч на учениците спрямо средата на общуване - жаргони и диалектни думи в приятелска среда и на улицата и стремеж за придържане към книжовните норми при общуване в официална обстановка, която за тях се свързва с учебната работа в

час. Доминиращо е мнението, че повечето българи не са достатъчно езиково грамотни, както по отношение на устната, така и по отношение на писмената реч. Някои споделят мнение, че е недопустимо да владееш по-добре чужд език, отколкото родния език, че в училище изучават повече английски език, а български език и литература - само три часа. Изразено е мнение и за речта на публични личности, изявяващи се най-вече в различните телевизии - правоговорни грешки, неправилен изказ, неясни мисли, което показва не само неуважение към родния език, но и липса на елементарна езикова култура. Споделяно е мнение, че с книжовна реч - устна и писмена, си служат учителите и журналистите в новинарските емисии.

На въпроса: "Къде съм аз в шестобалната система?" за умението да владеят устната форма на родния език 2 ученици си поставят отличен, 16 - много добър, 8 - добър. Писмената си грамотност 7 оценяват за много добър, 15 за добър и 3-ма за среден. Седем ученици не са отговорили на въпроса.

Познавайки езиковата култура на анкетираните, мисля, че те много точно (с едно изключение) преценяват своята устна и писмена грамотност. Общуването ми с тях, както и самата анкета, е доказателство за този извод.

Ето и някои мнения (без редактиране):

"Родният език е нещо, което е във всеки един от нас, нещо, което трябва да знаем, владеем и използваме правилно. В днешно време повече уважават родния език възрастните. Младото поколение все повече се отдалечава от правилната употреба на езика и като че ли все по-малко го уважава." Полина, 10и

„Аз уважавам родния си език, защото той е уникален, благозвучен, няма никъде по света толкова богат език. Неслучайно много наши автори са го възхвалявали и много българи в историята ни са се борили за неговото запазване, за да може и днес да го използваме." Габриела, 10и

„Аз уважавам родния си език, защото той е моят единствен, уникален, майчин език. Той ни обединява в една нация заедно с нашите традиции и обичаи." Лъчезар, 10и

„Най-голямо влияние върху формирането на отношението ни към езика, който говорим, има семейството. Моите родители винаги са ме учили да се изказвам правилно и винаги са ми правили забележки, когато се изкажа неточно." Яна, 10м

„Българинът не уважава езика си, защото не говори правилно. А това се дължи на начина, по който родителите говорят на детето;

Питат се две учителки по български език и литература, преподавали дълги години в нашето училище и напълно отдадени на професията си – Конка Кучева и Геновева Димитрова. Те изказаха мнението си по темата на броя, дадоха и някои съвети за настоящите, а и за бъдещите учители. Послушайте мъдростта и опита!

- Уважаваме ли българския език?

Г.Д. - Когато слушам изявления по телевизията, често и на езиковеди, които трябва да бъдат най-големите радатели за чистота на езика, забелязвам, че предпочитат да използват чужди думи пред звучните им български съответствия. И надписите по улицата са на латиница, в медиите е същото - всичко това потиска, но да се надяваме, че проблемът в бъдеще ще бъде решен. Друго, което ми прави впечатление, е броят на чуждите думи в учебниците. За съжаление твърде често подобно нещо срещаме и в учебниците по литература и по български език. Питам се вече български ли е българският език...

К.К. - Друга слабост, която констатирам - речниковият запас на учениците е много беден. Те не умеят да говорят, използват малко думи, не могат да изразят даже това, което чувстват и мислят. Не четат. Някога книгата беше основно средство за обогатяване на речта и за развитието на ума. Не може да има език без мислене, а мисълта се изразява в думи. Тези думи няма откъде да дойдат, ако не се чете. Не съм против новите технологии - интернет обогатява. Обаче той може да дава информация, но не дава знание. Знанието идва от книгата.

- При това навлизане на чуждия език в нашето ежедневие, мислите ли, че след години българският език ще изчезне и хората ще говорят на един международен език?

Г.Д. - Аз може би съм пристрастна и си обичам езика. За комуникацията между хората ще бъде по-добре, за премахване на границите. Но смятам, че българският език трябва да съществува. Учили сте, че той има голяма заслуга за оцеляването ни като нация в годините на робство, така че това е валидно и досега. К.К. - Ние трябва да помним и това, че сме наследници на един родолюбив народ и ако се върнем назад в историята - преди повече от 200 години, един голям българин Паисий Хилендарски казва: "Българино, знай своя род и език!". Ние не трябва да приемаме безкритично всичко чуждо

Учениците не четат достатъчно книги, за да обогатят речника си." Цанко, 10м

„Много често напоследък се правят изследвания и анкети, които показват, че нивото на грамотност сред българите е много ниско. Но според мен това не бива да ни отчайва, а само да ни мотивира да се стремим към по-добро образова-

Конка Кучева (К.К.) - Учителка съм в това училище от 1972-ра до 2002г. Животът ми мина в него. Щастлива съм, че съм работила тук с прекрасни колеги и много добри ученици, с които и досега се срещаме и си спомняме минали неща.

и да отхвърлим българския език, да забравим българските добродетели, защото това ни е крепяло във вековете. Вярно е, че днес с усъвършенстване на техниката навлязоха много нови думи. Те обогатяват езика ни, но нека не забравяме и красивите им български съответствия. Мен много ме боли, когато срещна арогантност и грубост в изказа на младите. Ние забравяме каква мелодика и красота, какво богатство крие нашият език.

- Какво ще кажете на учениците, които са се насочили към учителската професия в бъдеще?

Г.Д. - Тръгне ли човек към тази професия с мисълта за заплатата или просто като средство за препитание, тя не е за него. Водеща трябва да бъде обичта към децата. Когато едно дете още от най-ранна възраст си играе на учител, значи у него е заложено това желание или у него има определено отношение към тази професия. Цял живот съм работила само това. Трябва човек да го почувства дълбоко в себе си, за да се насочи към учителската професия, но за съжаление малко хора гледат на нея с това уважение, защото възможностите, които тя представя, не са толкова големи.

К.К. - За мен учителската професия е призвание. Тук не можем да говорим за служба, за временно пребиваване - това е призвание. Който чувства, че сърцето му е там, в училището, при учениците, само той може да бъде добър учител. Само с един поглед от страна на учителя може да се разбере болката на детето, преживяванията му. За да бъдеш учител, трябва да имаш сърце.

Геновева Димитрова (Г.Д.) - Преподавала съм от 1981-ва до 2007г. в СОУ "Иван Вазов". Дълги години съм била класен ръководител и преподавател в литературната паралелка. Литературата е моя съдба! И досега поддържам връзка с колегите. Обичаме си училището и ще живеем още дълги години с него.

- Какво ще посъветвате настоящите учители?

К.К. - Да обичат децата. Аз мисля, че дете, което има отклонения в поведението, има някакъв проблем. Учителят е този, който трябва да се докосне до това дете. С озлобление, с назидателен тон трудно може да стане.

Учителят днес не е оценен. Аз като се връщам назад в годините, си казвам, че това беше любов, беше всеотдаване, беше емоция. Затворим ли вратата на стаята, ние вече нямахме лични проблеми, а живеехме с проблемите на учениците. И днес, когато си правя равностметка, си казвам, ако трябва да започна отначало, отново бих станала учителка, нищо друго не би ми носело толкова удовлетворение, толкова радост и щастие. И сега на тези години, когато ме срещат бивши ученици по улиците, изпитвам радост от срещата. Щастлива съм от това, което съм избрала някога като моя съдба.

- Какво послание ще отправите към настоящите ученици на „Иван Вазов“?

Г.Д. - Да не забравят училището, да не забравят откъде са тръгнали, чия е заслугата за това, което са. Нека се реализират, но винаги да обръщат поглед назад и да са благодарни на тези, които са им помогнали по пътя напред. К.К. - Учениците на „Иван Вазов“ винаги са били любознателни, търсещи и можещи. Да не се поддават на увлечението да забравяме езика си. Нека бъдат пример в това отношение, както винаги са били пример досега.

Весела Маринишева 9л

ние." Габриел, 10м

Проведената анкета и резултатите от нея провокират още наблюдения, обобщения и изводи, но те са обект на други анализи.

С огромно уважение към екипа на вестника и неговите амбасадори!

Галина Генкова

ТЕМА НА БРОЯ - УВАЖАВАМЕ ЛИ РОДНИЯ СИ ЕЗИК?

ДИСКУСИЯТА

УЧЕНИЦИТЕ

Българите не уважават родния си език

В началото бе словото...

В тежки и смутни времена, когато българите се борят за своето оцеляване, се появява една книга, която поставя началото на възрожденския процес и напомня на българите позабравената им славна история и език. Какво се случва днес? Вярваме ли в езика си? Доколко разбираме и усещаме красотата му?

За политиките и прочее

Политиките трябва да знаят добре родния си език, защото ги гледаме и слушаме ежедневно, защото служат на държавата и създават законите. Реалностите обаче са други. Те не умеят да боравят с езика ни, не го уважават, а претендират, че са европейци. Бисерите им са много и се трупат ден след ден. Възможно ли е по време на заседание или конференция да се чува „ходиме, режем, кво” и особено „Дъвчиш дъвка и не моа те разбере”. А когато излезем извън страната, претендираме, че сме европейци, а в същото време: “Самтаймс уин, самтаймс люн”(Ако не сте разбрали – „Понякога печелиш, понякога губиш.”). Представете колко ли се забавляват с нас чужденците?!

Английският език – измества ли българския

Много статистики показват, че българските деца са неграмотни. От ранна възраст те започват да изучават английски език, оставяйки родния език на заден план. Така постепенно най-говорим става английският. Дали няма след време да смятаме българския за архаичен?! Неуважение към езика е и широкото използване на чуждици в ежедневната реч. Редовно „френдове” замества „приятели”, „хай” – „здравей” и много, много други. Масово в социалната мрежа се пише на латиница. Един уважаващ себе си българин няма право да допуска грешки и да нарушава пунктуационната и правописната норма. Живеем в България, имаме образование, претендираме примерно, че сме завършили престижен университет, а допускаме елементарни грешки. Възмутително!

„Жаргонизиране” на младото поколение

Друг пример за неуважение на българския език е днешният жаргон на по-голяма част от тийнейджърите. В речника си те употребяват много неточни и грозни изрази. Все по-честа става употребата им и в официална обстановка, което е признак на ниска езикова култура. С това, мисля, че трябва да се справят родителите. Въпреки големите усилия, които полагат учителите ни да изкоренят вулгарните думи от езика на учениците, в много от сайтовете в Интернет, които посе-

щаваме ние, това продължава.

Ние не уважаваме родния си език!

Вилия, Светослав М., Преслава, Велислава, Вилияна, Симона, Мартин от 9л

Колко от нас казват с гордост: “Аз говоря и пиша на български език!”? Не много. Истината е, че без слово един народ не може да се обедини, не може да се нарече нация. Дори в самата дефиниция на думата нация е включен езикът. Нация - това са хора с обща култура, минало, ЕЗИК, териториалност и самосъзнание. Ето, че сред най-важните неща, е словото, което днес въобще не оценяваме. Това може да бъде лесно доказано с примери от нашето ежедневие. Skype се употребява всеки ден от милиони хора по света. България не прави изключение, но не това е важното в случая. Замисляли ли сте се как пишете? На какъв език и с какви букви? Пишем с латински букви, а твърдим, че това е български език. Заменяме букви с цифри – “ч” с 4, “ш” с 6, “е” с 3. Обяснението е, че пишем по-бързо, използвайки английските букви?! Замисли се дали ТИ уважаваш родния си език?

Александра Гергушка

Неофициалното устно общуване твърде често използваме **съкратени думи**. Вместо “какво”, казваме “кво”, вместо “защо”- “що”, съответно “защото” е “щото” и други. Тези думи са се наложили като жаргон, а този жаргон има по-широка употреба и от съвременния български книжовен език. Освен това все повече започва да навлиза и в писмената реч. Първо в интернет - появяват се сайтове, написани на нов, измислен език, в Skype все често се случва да пишем бележки на приятелите си, пълни с такива жаргони. В резултат на всичко това - както във френския език има лиезони (свързване на думите в изречението чрез отпадане на букви от тях), така и в нашата реч съкращенията стават част от книжовния език. Ние допускаме това.

Весела Маринишева

Българския език навлизат много **чужди думи**. Термини от много области, смятани за специализирани, стават част от масовия език. Използваме чуждици, за да заместваме думи, които съществуват и в нашето слово. Те навлизат не само в разговорния, но и в литературния език. Използват се от всички, дори и от журналисти, политици, хора, които по този начин се стремят да покажат колко са оригинални и интелигентни, но единственото, което показват, е небрежност и неуважение към родния език, а по този начин и към себе си. Дори и медиите налагат чужди думи. На-

пример в рекламите се използват изрази като „адваме френдове”, правим „боди билдинг” и „фейс лифтинг”, „дрес код”. Секретарките вече са офис мениджъри, ръководителите - генерални мениджъри, правим миитинги, а журналистите ни използват изрази като български естаблишмънт... Защо?

Александра Александрова

Къде са българските писатели днес? Защо способните творци тънат в неизвестност? Можи би защото българите не се интересуват от литература или може би защото предпочитат да четат за съдби и случки, различни от техните. И и в двата случая българските писатели остават неценени, а българският език - неуважен. Така ние губим с лека ръка нещо съхранявано векове, през периоди на трудности и робство. Нещо, за което предците ни са се борили и са дали живота си. Губим езика и културата си с мисълта, че така се осъвременяваме и модернизираме, а всъщност заличаваме себе си като нация.

Ива Петрова

Мненията са изказани по време на дискусия „Уважаваме ли родния си език?”, проведена в час по български език в 9л клас.

В библиотеката

Влязохме и в училищната библиотека – най-естествения дом на книгата, за да проверим какво се случва там. От Лили Кънева, нашата библиотечка, разбрахме, че не подминават това място, а все по-често влизат и се задържат там. Не само за да си вземете книга за четене, а и да почетете на място, да ползвате Интернет. С изненада и задоволство тя споделя, че някои, макар и единици, правят справки, записват си, а не както обикновено – ксерокопие на темичките от Интернет или от „Гимназист”. По 30-ина ученици средно на ден заемат книги от библиотечния ни фонд, който, макар и с много бавни темпове, се обновява. Ползва се основно учебна литература, но има нередки случаи, в които ученици с по-широки интереси предпочитат да останат насаме с книга в ръка вместо да четат пред компютъра. Най-активни са читателите от 1, 2 и 3 клас. Библиотечката спомена имената на Мирей Махули от 11а и Росица Цветанова от 6г, които са редовни читатели с богати интереси. Да ги похвалим! Най-често справки се правят по история, изобразително изкуство, литература. Нерядко библиотеката е любимо място и за бивши ученици, за преподаватели, които споделят, че са много доволни, че се купуват нови книги, които могат да четат. Напомняме на зрелостниците и кандидат-студентите, че има нови сборници с тестови задачи, които могат да им свършат добра работа. Посетете библиотеката ни!

В@з Буки Веди

Според PISA над 50% от младите хора на България са номинално или функционално неграмотни. Българинът купува 0,56 книги годишно, европейецът – 11! От 2008 година в 90% от българските библиотеки не е постъпила нито една книга! (Според стандартите на ЮНЕСКО и ИФЛА в българските библиотеки трябва да влизат 1,7 млн. библиотечни единици годишно.) През последните 20 години училищните библиотеки са намалели наполовина, а в останалите почти не влизат нови книги. Това са някои от безспорните факти, публикувани в специална петиция, изпратена до министър-председателя и министрите на финансите, образованието и културата. Съюзът на българските писатели, Сдружението на българските писатели, Съюзът на преводачите, Асоциацията на писателите и други институции в България иницирираха Национална кампания за възраждане на библиотеките. Те призовават всички да помогнат на книгата да влезе в своя естествен дом. И ние ви призоваваме и питаме – а ние какво можем да направим за нашата библиотека?

А знаете ли, че...

Най-голямата библиотека в света е библиотеката на Конгреса във Вашингтон, САЩ. В нея има 28 милиона книги, разположени върху рафтове с дължина 856.17 километра. Втората по големина библиотека в света е Британската библиотека в Лондон. В нея има 18 милиона книги.

Уважаваме ли родния си език?

Всеки човек има свой роден език. На него той изрича за първи път думата „мамо” и за първи път изписва старателно своето име. Човек израства с него и го превръща в неразделна част от себе си. Именно заради това всеки трябва да се гордее с родния си език и да го обича тъй, както родната си майка и винаги да предпочита родната реч пред чуждата. Както знаем обаче, при всяко правило има и изключения. За огромно съжаление едно от изключенията в случая е моята родина – България. В днешно време ставаме свидетели на едно явление, което Паисий Хилендарски гневно описва в началото на своята „История славянобългарска” - дистанцирането от българската реч и писменост. Все повече млади българи използват латиницата. Най-баналният пример, който мога да дам, е интернет пространството. Там човек трудно ще открие потребител, който да пише на кирилица. А защо трябва да е така? Нужно ли е в правилника на всеки български сайт изрично да се отбелязва, че писането на кирилица е задължително, за да покажем поне малко, че сме българи? Това обаче е незначителна подробност в сравнение с факта, че вече няма дете в страната, което в училище да не изучава поне два чужди езика. И

това не е никак случайно. Причина има, и то голяма. Колкото и некомпетентни да са нашите държавни управници, те все пак проумяха, че нашата родина от двадесет години насам не върви в правилния път и наложиха изучаването на чужди езици като приоритет на българския ученик. Проумяха го и нашите родители. Баща ми, например, приема желанието ми да изучавам в подробности родния си език и българската литература, но ще си позволя да цитирам неговите думи от един разговор, който проведохме миналата година. Той съвсем искрено ми заяви: „Само ако решиш, че искаш да учиш сериозно език, ще направя всичко възможно до дванадесети клас да знаеш перфектно английски и немски. След като завършиш до последните си сили ще ти помагам да се реализираш в чужбина и да започнеш там нов живот, лишен от трудностите, които царят в страната ни.” Разказвам това, защото съм сигурен, че още хиляди родители ежедневно се молят на децата си и се надяват, че гледат сериозно на чуждите езици, защото знаят, че това е пътят към по-добрия живот. Този разговор аз проведох преди една година и впоследствие отново избрах да продължа да изучавам сериозно родния си език в

специализирана хуманитарна паралелка.

С всеки изминал ден проумявам все повече и повече неща, мисля за този разговор - дали не допускам грешка, дали не трябваше да послушам баща си и да отдам цялото си внимание само на чуждия език. Истината е, че не знам. Поех по един изключително каменист път, но това е моят път, и единствено времето ще покаже дали не съм взел грешното решение, и всъщност съм избрал да остана и с все сили да се опитвам да възвърна уважението на българите към родния им език - така, както го правят нашите учители, които в днешно време изпълняват ролята на будители и задачата им не е никак лесна.

В едно съм сигурен – длъжници сме на своя език, но и българската държава е длъжница на нас. Надежда има. Всяко уважение може да бъде спечелено отново, макар и трудно. Ние сме един народ и трябва да се държим като такъв. Докато всички българи сме единни, а не разпръснати по целия свят, майчиният ни език ще отговаря на нашите потребности. Искам да дочакам ден, в който въпроси като „Уважаваме ли родния си език?” да бъдат лишени от всякакъв смисъл.

Светослав Славков 9^а

РЕПОРТЕР

Ние изобщо не си зададохме въпроса, кой празник е по-важен за нас – Хелоуин или Денят на будителите. То е съвсем ясно. Просто празнувахме. Имаше време и за веселие, и за поглед в миналото, в далечното време на велики българи, и в традициите на други народи. Защото днес започва от вчера.

Духът на Хелоуин

Макар че Денят на Все светии е най-популярен в Америка, Великобритания и Ирландия, черни котки, озъбени тикви, скелети,

нарисуваха. С лекота се справиха с поставената от преподавателката Росица Георгиева задача да изработят проекти по тази тема.

прилепи и всякакви страшилища можеха да се видят и в 4в клас. Те искаха да изгонят лошото и нежеланото не както обикновено правим, маскирайки се, а ги

Пред вас са най-добрите - Александра Нетовска, Мария Младенова, Анна-Мария Рашковска, Наталия Николова, Георги Антонов, София Захариева, Християн Русанов, Снежана Антонова, Веселин Ангелов, Йоанна Младенова, Мартин Карабибиров, Рая Попова и Даяна Филипова. Те са лесни – годината за тях ще е ползотворна, ние да му мислим!

В@з Буки Веди

И учениците от 8з клас решиха да почетат Хелоуин и се маскираха. Идеята дойде от Изабела Данаилова. Е, не ходихме от врата на врата, за да искаме сладкиши, но... оставихме изненади и за следващата година. В междучасията се разходих из коридорите с фотоапарата си. На снимката виждате Изабела, Даниела, Александър и Цвета от 8з.

Милица Николова 8з

Успех по пътя нагоре

Ивайло Боев от 5б е първи в Републиканското състезание по карате, проведено се на 5 ноември в Габрово. Това е голям успех, който се постига с много труд. Ивайло тренира от години карате Шотокан и винаги е подготвен за нови предизвикателства. Казва, че каратето го учи по-скоро на самозащита, отколкото на нападение. Въпреки че изглежда опасен спорт, е безопасен и подходящ за всеки, който желае да го практикува. Ивайло е тренирал също така акробатика и футбол.

Друга наша гордост е Александър Николов от бж, участник в Репуб-

ликанското състезание по карате в Хасково. Сред 10 участници във възрасто-

вата си група и категория 42 кг Александър зае 4 място в класацията.

Какво повече да кажа... Браво, момчета! Ивайло, пожелаваме ти много бъдещи успехи! Александър, и на теб! Бъдете все така амбициозни и тичайте към върха с пълна сила!

Михаела Коларска 9л

Поддай ръка

Така се нарича инициативата, в която учениците от 1б с класен ръководител Евелина Ницова участват заедно с деца от цялата страна. Те първо подадоха ръка на природата, като засадиха в

училищния двор красиви хризантеми и си обещаха да се грижат за тях и да проследят колко ще пораснат за четири години. Подадоха ръка и на детска градина – посрещнаха в класната стая деца от подготвителната група на ОДЗ „Иглика“. Показаха на най-малките, че вече са големи и заедно участваха в урок. На раздяла си пояха заедно и си обещаха нови срещи.

Учениците от 1б помагат и на своите при-

Почерпи, за да не ти напакоствя

Така учи ирландската легенда за празника Хелоуин и тя стана добър повод за забавление за учениците от 3а, б, в, г, д и 4а, б клас. Разнообразни бяха техните занимания, организирани от преподавателката им по английски език Цеца Василева. Подготвиха изложба от предмети и рисунки – тиквени фенери, маски, прилепи, вещици, паяци, островърхи шапки. Научиха ирландската легенда за символа на празника –

тиквения фенер, запознаваха се с обичая, известен като "Trick-or-treat" – почерпи, за да не ти напа-

коствя.

Някои се облякоха в специални маскарадни костюми и ги описваха на английски език. Виктория Панова от 4а дори написа кратко съчинение за празника.

Учениците от трети и четвърти клас се забавляваха през целия ден. Дали приемате този празник, или не, оставяме на всеки от вас сам да реши. Никога не е излишно обаче да понаучим нещо за традициите на другите и едновременно с това – да се повеселим.

В@з Буки Веди

“Фортисимо в час” продължава...

В шести брой ви разказахме за инициативата на Плевенската филхармония музиканти да гостуват в нашето училище и да запознаят четвъртокласниците с различни музикални инструменти. Информирахме ви и как протече първият час, очакван с голям интерес от малчуганите.

На 19 октомври за втори път посрещнахме гостите си – този път Виктория Генова заедно с едно мнооого голямо виолончело. Учениците чува как звучат четирите струни, имаха възможност да пипнат лъка, направен от конски косми, че и да посвирят на него. Урокът включваше интригуващи игри с електронен камертон, прекрасните мелодии от „Четири годишни времена“, „Лебедово езеро“, „Кан-кан“...

Мина и третият час от проекта. Малчуганите от четвърти клас с радост приеха преподавателката по контрабас и неин ученик. Заедно те им представиха един от най-големите струнни музикални инструменти – контрабаса. За разлика от мен, децата можеха и от-

говаряха на поставените въпроси. Научиха някои много интересни факти като например това, че контрабасът има най-ниския и плъ-

навал на животните” и славея от една пиеса, която така и не разбрах как се казва.

Едно от най-интересните неща в

тен глас сред другите музикални инструменти. Освен това гостенката им изсвири откъси от различни произведения, като задачата им беше да ги познаят и да открият на кое животно им напомнят. За кратко време успяха да разпознаят слона в балета “Кар-

часа бяха опитите им да свирят на този невероятен, а за някои доста голям инструмент. Оказаха се изключително музикални и така някои от тях намериха своите нови скрити таланти. В края на часа много от децата записаха впечатленията си от този необичаен учебен час в специалната тетрадка и както всеки път – подарили цветче и картичка на своята нова музикална приятелка.

Ралица Георгиева 9л

Припомняме, че проектът на Плевенската филхармония е планирано да приключи на 27 април, когато едновременно в зала „Катя Попова“ тук и в София ще се проведе много забавен финален концерт с участието на Веско Ешкенази, Любо Нейков. Проектът се нарича „Фортисимо в клас“ и е финансиран от „Америка за България“ по инициатива на Максим Ешкенази, българин, диригент в Лос Анжелис.

В@з Буки Веди

РЕПОРТЕР

Състезание с велосипеди

Навярно обичате да карате велосипед. Убедена съм, че всеки е усещал чувството на свобода по време на разходките из парка. Наши съученици от 5 клас на 8 ноември се включиха в училищна

надпревара с цел да покажат как трябва да управляваме велосипедите си. Организатори бяха учителите на учениците по физическо възпитание и спорт и Росица Симова, преподавател по изобразително изкуство. Участниците бяха седем, всеки от които представяше своя клас. Надпреварата бе организирана в три игришки. Първата – за бързина – участниците имаха за задача да заобиколят

конуси в стил змиорка за възможно най-кратко време. Концентрацията им провериха с движения на зиг-заг, отново за време. Интересна бе и играта, в която всички участници носеха пълна с вода чаша, докато управляваха велосипедите си. На трибуната всички бяха много ентусиазирани и подкрепяха всякак участниците. Безспорен фаворит беше Александър от 5в клас. Поздравяваме го! Накрая всички получиха грамоти и останаха доволни от забавното преживяване. На всички ви пожелаваме безаварийно управление на велосипеда!

Моника Маринова 9^а

Пътешествие из Африка

Във връзка с обучението си по география и икономика учениците от VI е, д, ж клас представиха проектите си "Мислено пътешествие из природата на Африка". Рабо-

На второ място е екипът на Павел от VI е клас. Те показаха на съучениците си "сувенири" от пътешествието – тарангула и скорпион. Постерът им е изложен пред хранилището по история и география.

На трето място е екипът на Борислава от VI ж. Техният "дневник" на пътешествието

е най-оригинален и има специално място на постера им. Спрете за малко пред хранилището по география и история и ще го видите. Благодарим на всички ученици за положен труд. Преподавателката им Вероника Вътева се надява по този начин да са научили повече неща за природата на Африка и да са се позабавлявали. Нека не се отчайват тези, които не достигнаха до класиране. Да се стягат за следващите пътешествия – в Южна и Северна Америка!

В@з Буки Веди

тиха екипно, като всяка от групите имаше различен маршрут. Представянето на проектите в часа се състоеше в устен разказ и постер. Всички ученици се бяха подготвили много добре. Затова се наложи класиране. С най-увлекателен разказ за пътешествието – устен и писмен във вид на дневник, се представи екипът на Антоан от VI д. Техният постер може да видите пред учителската стая. Претендите сами!

Отново победители

Нашите знайковци са сред най-добрите 21 деца в страната

Ясно е, че участниците от 4а, които представят училището ни, си знаят работата. След големия успех през миналата учебна година сега имаше много повече желаещи за участие. 10 претенденти от нашето училище, от които с удоволствие ще споменем

имената на класираните шест. В група А е Ивайло Радков от 4а със съчинението „Поклон, будители народни!“. Той получава директно право на участие в трети кръг, без такса и без участие във втори. Браво на него и късмет!

В група Б са класирани Валерия Балбузанова с „Приказка за есенните празници“, Ванеса Янчева с „Будители от моя роден край“, Никола Енчев – „Христофор Колумб“, Ния Попова със съчинението „Есенното равенство“ и Светлозара Витанова – „Своенравните букви“. Всички те сега очакват с нетърпение своите грамоти и награди,

както и темите за втори кръг, за да продължат битката. Пожелаваме им успех!

А вие знаете, надяваме се, че националното състезание „Знайко“ се провежда всяка година в четири кръга с подкрепата на Майкрософт – България. Всеки кръг си има тематични задачи, по които децата работят. Разработват свои проекти под формата на компютърно съчинение или презентация. Тази година четвъртокласниците от цялата страна бяха 400, от които 9 са класирани в група А, а в група Б – 12. И ние, разбрахте, сме сред тях. За отличното представяне на четвъртокласниците голяма е и заслугата на преподавателката им по информационни технологии Наталия Иванчовска.

В@з Буки Веди

Знаем английски

Поздравления за Денис Стоянов, Иван Михайлов, Дженифър Петкова, Михаела Симеонова и Свиlena Кунчева, които получиха сертификати от Edexel за вла-

предлага в 6 нива и позволява на кандидатите да стартират с нивото, което е най-подходящо за тях, и да продължават напред, докато достигнат до желания от тях

резултат. Нивата са съобразени с тези на Европейската езикова рамка – унифицирана система за оценка на знанията по чужд език на Съвета на Европа. Нивата 4 и 5 се признават за кандидатстване в много университети във Великобритания и други страни, както и от много работодатели в цял свят. Ако ви ин-

теерете на английски език на съответните нива. Те направиха своя избор с Pearson Test English, защото се целят нависоко и са готови за промяна. Тестът се

тересуват подробностите, вече знаете кого да попитате. Преподавател по английски език на учениците е Маринела Йорданова.

В@з Буки Веди

Признание за малки художници

Мария Младенова от 4в бе удостоена със Сертификат за високо ниво на художествения вкус и надареност, показан чрез живописните творби „Мария с младенеца“ и „Разпятие“, включени в представителната изложба „Библейски мотиви“ в Москва. Мартин Карабибиров от същия клас пък получи диплом за високи творчески успехи от международен конкурс в Португалия под наслов „Европа 2011 год.“ по време на Дванадесетата международна среща на младежкото изкуство. Рисуноката му е възрожденска къща от гр. Елена.

Грамота и професионални бои за рисуване получи Кристиян Монеv и Павел Енев от 2б от Шестия национален конкурс „Нощно плаване“, също за своите рисунки.

Честито на наградните! И все така!

В@з Буки Веди

ОСП за младите

Навярно всички са забелязали стълпотворението и игричките на четвъртия етаж на 26 октомври. Те имаха за цел да ни информират за дейността на Общата селскостопанска политика (ОСП), а и да ни поразсееят в един обикновен учебен ден.

На осмоласниците обаче им бе изнесена специална лекция в зала „Европа“. Тя започна с няколко подаръчета с логото на фирмата и

обяснение за дейността ѝ. Лекторите непрекъснато задаваха най-различни въпроси за селското стопанство и селските райони. Съучениците ни участваха непрекъснато в разговора, а и добавяха интересни факти, с които бяха запознати добре. Бе обяснено какво е ОСП и с какво тя помага на фермерите в България и Европа. Имаше много забавни моменти и непрекъснато настроението беше на шест. Най-интересен бе моментът, в който бяха показани няколко игрички, работещи със слънчеви батерии. Ако и вие искате да се информирате повече за дейността на ОСП, посете www.cap.europe.bg!

Моника Александрова 9^а
Моника Маринова 9^а

РЕПОРТЕР

Видяхме страната на Дон Кихот

Завърнахме се от град Хихон, Испания, където участвахме в третата мобилност по проекта „Пътуване между културите”. Нашият екип ни представи достойно от 7 до 11 ноември и твърди, че има мнооого за разказване. Засага само ви информираме, че те бяха сърдечно посрещнати в Colegio de la Inmaculada – училището партньор по проекта. Работиха в смесени групи със свои връстници от Словакия, Великобритания, Полша, Румъния, Испания и Холандия и обсъждаха проблемите на безработицата, глобалната миграция, злоупотребата с алкохол и наркотици и проблемите на младежта. Учета се заедно да излагат аргументи и да защитават тезите си. Участваха в симулирана сесия на Европейски парламент, а взетите решения вписаха в специален документ „Добри европейски

Нашите представители - Цветослава Маринова от 11м, Моника Мончева и Цветан Раев от 11з, Вероника Йончева и Маргарита Тодорова от 11и, директорът Димитър Митев и преподавателката по английски език Христина Стоичкова.

практики”. Посетиха и много исторически забележителности. За личните им впечатления и всичко, което ги е развълнувало, ще прочетете в първо лице в следващия

брой. Ако имате конкретни въпроси към тях, може да ги зададете чрез вестника.

В@з Буки Веди

Най-добрите сме

Национално и международно признание за най-малките

Нашите малки Джуниъри от 3д клас отново ни накараха да се гордеем с тях. На 14 ноември те бяха сред главните герои в националната конференция „Въвеждане на обучението по предприемачество в начален етап на училищното образование”, проведена в аулата на Ректората на СУ „Климент Охридски”. Тяхната класна ръководителка Милена Въллова запозна внушителното представителство с целогодишната работа на нашите ученици във връзка с новосъздаденото приятелство с деца в неравностойно положение. Иновативният модел, по който работиха през учебната 2010/2011 година е сред шестте най-значими проекта в страната ни. Всички на

крака аплодираха стореното от децата.

На конференцията присъстваха Милена Дамянова – заместник-министър на МОМН, Саша Безуханова – председател на Управителния съвет на „Джуниър Ачийвмънт” – България, Милена Стоянчева – изпълнителен директор на „Джуниър Ачийвмънт” –

България, Георги Ранделов – управляващ директор на „Майкрософт” – България, професор Божидар Ангелов – декан на факултет „Начална и предучилищна педагогика” в Софийския университет.

Искаме да знаете и, че в цял свят гледат филма, който разказва за инициативите на третокласниците, защото е качен на сайта на „Джуниър Ачийвмънт”. Е, ако и това не е признание за стореното! Браво на вас, момичета и момчета! Нека получите голеееми Коледни подаръци! Защото заслужавате!

В@зБукиВеди

Видяно и чуто накратко

Съобщаваме ви кои от нашите съученици са се справили най-добре със задачите по темата „Миграциите” – Весела Маринишева и Александра Гергушка от 9л, Преслава Стоянова и Илина Георгиева от 9з, Ниляй Метинова от 10з и Севда Маркова от 11м. Припомняме, че участието ви в подготовката на визитата в Испания и работата по различните теми бе добра възможност да станете част от групата за Полша през февруари 2012-а. Пътуванията са мобилности от международния проект „Пътуване между културите”, по който работим втора година.

Маги Иванова от 10з отново е с награда - класира се първа на кумите и трета на ката на 29 октомври в Македония, Скопие. Там се проведе международен турнир по карате в чест на един от македонските сенсеи. Състезанието беше приятелско - между Македония, Босна, Черна гора, България. От България имаше 42 състезатели, които завоюваха общо 17 златни, 13 сребърни и 10 бронзови медала. Отново честито на Маги!

Моего училище “Иван Вазов” е най-хубавото - спортните площадки, компютър-

ните кабинети, учителите, приятелите... То е THE BEST. Такива мисли споделят на английски език учениците от 6е и 6ж клас, които взеха участие в учебния проект “My school” под ръководството на преподавателката си Росица Георгиева. Пред вас са най-добрите от тях - Виолина Пацова, Антония Богданова, Дебора Димитрова, Борислав Цветанов, Виктор Митов, Зорница Генова, Емил Мончев от 6е и Борислава Николова и Десислава Мирчева от 6ж. Браво на тях!

Йоанна Пешева от 1б спечели специална международна награда от конкурс за детска рисунка в град Евора, Португалия.

Йоанна рисува в детска арт школа „Колорит” от петгодишна и вече има три международни отличия. Освен че обича да рисува, тя танцува и модерен балет. Поздравяваме я!

Малката Мелъни-Уейн Фултън от 1б спечели второ място на престижно национално състезание по гимнастика и това не е единственото отличие. В свободното си време Мелъни ходи на уроци по плуване и на занимания

по класически балет. Елеонора Христова от 1б донесе грамота за отлични постижения по английски език от школа „Бъчварови”. Да продължават все така!

На 8 ноември стартира инициативата „Участвай и променяй” под патронажа на омбудсмана на Република България Константин Пенчев и „Училище за родители”. Първата

среща бе със специалиста дентист д-р Пенкова и педагогическия съветник Дарина Илиева, които запознаха родителите с нови начини за предотвратяване на проблеми със зъбите при деца от начална училищна степен, профилактики, лечения и как да се предпазят учениците от агресията. Срещата премина при небивал интерес, залата беше препълнена, родителите зададоха много въпроси, на които получиха адекватен и компетентен отговор.

Открит урок по пътна безопасност се проведе на 18 ноември в зала „Европа”. Кампанията е съвместна инициатива на КАТ и БЧК Плевен. Видяхме филмчета, тясно свързани с безопасността по пътищата на ученици от третите класове. А след тях бяха задавани въпроси, свър-

зани с темата, от деца приятели на БМЧК. Тези, които познаха, получиха награди от Shell. По – творчески и емоционално настроените започнаха да пеят и да рецитират стихотворения.

Нов старт на „Джуниър” за Евелина Ницова и нейните малки първокласници. Ние сме ви разказвали много за работата по програмата в нашето училище, но за най-малките от 1б клас интересното сега започва. На 11 ноември те проведоха първия си урок по програмата и се пренесоха за

кратко на село, за да се запознаят с животните и селския двор. Вече знаят що е бартер, размяна на стоки и предмети, разказваха с интерес и за своите любими животни. Вече чакат с интерес втория такъв урок, различен от традиционните, в който естествено ще се включат и родителите. Пожелаваме им успех!

Играете ли тенис на маса?

Намерете си партньор и започнете в новата ни зала, която изглежда така благодарение на преподавателя по физкультура Станимир Кирилов и учениците на преподавателките по изобразително изкуство Клаудия Черакчиева и Росица Симова. Иде зима, а възможностите за спорт не са много. Възползвайте се!

ВНИМАНИЕ!

sou-ivanvazov.eu

Използвайте свободното си време през ваканцията и посещавайте редовно сайта на “Иван Вазов”! Включете се в училищните дискусии по ваш вкус. Ако не намерите такива, започнете нови! В следващия брой ще разкажем за най-интересните неща от форума и вие може да станете главни герои.

П Р И С Т Р А С Т И Я

Запознайте се с Елица и Адриан

Те бяха в главните роли в „Укротяване на опърничавата“

Решихме, че ще ви е интересно да ви срещнем с Елица Анева (Катерина-опърничавата) и Адриан Филипов (Петручио) и да ги по-разпитаме за пиесата, за мнението им по различни въпроси, както, разбира се, и за самите тях. Те ни посрещнаха с усмивки и с готовност ни отговаряха. Оказа се, че актьорите и в действителност са си точно такива, каквито си ги представяхме

имаше един танц и оттам нататък всичко беше театър. И така съвсем случайно започнах да се занимавам от 9-годишен.

- От биографията Ви видяхме, че сте участвал и в телевизионни предавания, и в сериала „Тя и той“. Кое Ви харесва повече - театърът или телевизията?

А.Ф.: Аз в телевизията нямам кой знае какъв опит. Една година съм

имало разпределения. Всеки, който завършва, го разпределят, например вие сте от Плевен, завършвате академията и ви пращат в Плевен. Сега няма разпределение и кой къде то си намери работа. Както каза тя, много млади хора завършват и понеже не могат да си намерят работа, започват да се занимават с други неща. Дали като сервитьори, бармани или с разни частни детски шоу програми, за да изкарват пари. Така е днес у нас.

- По колко време разработвате една театрална постановка, докато стане готова да се представи пред публиката?

Е.А.: Месец и половина, понякога изисква и повече време. Има и случаи, в които за двадесет дена се прави, което не е полезно за актьорите.

- Колко време ви отне подготовката на „Укротяване на опърничавата“? Срещнахте ли трудности в научаването на репликите в стил „Шекспир“?

Е.А.: Пак около месец и половина. Иначе за репликите, нормално беше да се затрудним. Шекспир е труден за представяне пред публиката. Да ти мине през главата целия текст, да си представиш ролята и всички тези неща, и то в друга епоха, модернизирани и така направено, не е изобщо лесно, изисква се много работа над текста.

- Ние много Ви харесаме. А Вие харесвахте ли ролите си в пиесата и съответства ли тя на характерите ви в действителността?

Е.А.: Да, харесва ми ролята и до-

Укроти ни в театралната зала „Укротяване на опърничавата“

ОТЗИВ

На 25 октомври посетихме „Укротяване на опърничавата“ от Уилям Шекспир – постановка на ДКТ „Иван Радоев“. Интерпретацията бе много осъвременена и интересна, дело на режисьора Бойко Илиев. Това беше причината учениците да останат до края на представлението и да гледат с особен интерес. Сюжетът е интригуващ – той разказва за красивата Бианка, която привлича мъжките погледи, но баща ѝ отхвърля предложенията, защото иска да омъжи първо по-голямата ѝ сестра – опърничавата Катерина. И въпреки че кандидат и за нея се намира, Катерина изобщо не обръща внимание на ухажванията му. Когато сватбата все пак става факт, на Катерина ѝ предстои да опита от съпруга си собственото си поведение от

периода на ухажването. След много перипетии Лученцо – влюбеният кандидат на Бианка – най-после успява да получи ръката ѝ. Двамата са щастливи, а съпругът на Катерина – Петручио, вече има най-покорната жена. Персонажите са много различни като характери в началото и в края. Музиката, която от време на време се появява в постановката, представя познати за нас песни, съвременна и увличаща е. И актьорите добре си свършиха работата. Базирайки се на отзивите, които чух от моите съученици, мога да кажа, че това може би е първата постановка от много време, която наистина ни хареса и не ни попречи това, че беше дългичка. Очакваме и в бъдеще такива интересни спектакли.

Вилия Георгиева 9^а

– енергични, забавни, интересни и разговорливи. Запознайте се и вие с тях!

- С какво ви привлече актьорската професия и какво ви дава тя?

Е.А.: Още като бях малка, ходех на работа с баща ми, а той се занимава с кино. Гледала съм много актьори, винаги съм им се възхищавала. И така един ден сама реших, че искам да се запиша на актьорско майсторство и да се занимавам с това нещо. Ходих при Венцислав Кисъв, за да ме подготви за НАТФИЗ. Явих се, кандидатствах актьорско майсторство за куклен театър, паралелно кандидатствах и драматичен театър, но си избрах кукления театър, и завърших. След това ме приеха в Плевенския театър.

А.Ф.: Аз случайно попаднах в такава среда - чрез детско-юношеския театър в град Враца. Преди това се занимавах с народни танци и понеже моят ръководител напусна, аз си казах, че ако не съм при него, няма да съм при никого друго. Когато събра друг състав за народни танци, ми се обади, за да отида пак да се занимавам. Там ми казаха, че по принцип е детско-юношески театър, а аз твърдах, че идвам за народни танци. Увериха ме, че има и танци. Обаче се оказа, че няма народни танци, а просто в първото представление, което направихме,

бил в „Каналето“. Имам в този сериал „Тя и той“ епизодична роля и един игрален филм заснет. Така че много не мога да кажа кое ми е по-присърце. Но предполагам, че и двете ще ми бъдат интересни. Мисля обаче, че театърът, живото предаване, са по-любопитни, а пък киното или телевизията са добре дошли.

- Има ли перспективи актьорството в България?

Е.А.: Да се надяваме скоро да има. Иначе засега има много млади хора, които нямат работа и

Много на всички вестник! :)
Бъдете изобретателни и уважавайте българския език и култура!
Варбайте в ада си и прелюбвайте мотилите си!

Елица Анева

ШЕКА НА ВСИЧКИ УЧЕНИЦИ НА УЧИЛИЩЕ „ИВ. ВАЗОВ“
ДА ПОСЛЕДВАТ ВСЯКА СВОЯ ЧЕЛ С МНОГО НЕПЛАНИКЕ И МНОГО
ЛЮБОВ! БЪДЕТЕ ЦЕЛЕСЪРЕМЕННИ И ДЕРЗАЙТЕ. УСПЕХ!

С УСМИЛКА И ЛЮБОВ!

Адриан Филипов

Коледните пожелания на двамата актьори към читателите на вестника и всички ученици от „Иван Вазов“

някъде съответства на моята личност. Такава съм си, може би под прикритие, да не ги показвам толкова явно тези свои черти на характера, евентуално ако ми „прелее канчето“. Но иначе съм доста по-покорна от героинята си. А.Ф.: Харесвам ролята си. И аз съм такъв по принцип, но доста по-спокоен, отколкото в ролята в „Укротяване на опърничавата“ на Петручио. Но имам такива черти от характера.

- На сцената между вас се усеща силна химия. Заедно ли сте и в реалния живот?

А.Ф.: Не сме, но е хубаво, че се усеща химия, защото това в крайна сметка трябваше да се получи като резултат от нашите взаимоотношения на сцената. Да се стигне до там, че публиката отдолу да си мисли, че тези хора на-

истина са заедно. Този въпрос беше много хубав. Поздравления!

- Кой е най-неудобният момент, който сте имали на сцената?

Е.А.: Има много конфузни ситуации. Понякога се получават грешки при актьорите - някой да си забрави текста, да се обърка, да забрави, че трябва да излезе. В такива моменти се разчита на импровизацията, за да се прикрие грешката и да не стигне тя до публиката. Всичко се покрива и зрителите няма как да разберат, че това нещо се случва, само ние си го знаем.

А.Ф.: Все още в скромната си практика не съм имал големи грешки на сцената. Случвало се е да забравям реплики, но нищо по-сериозно.

дълго време, не сме имали публика и се радваме на събралите се хора и искаме да покажем нашето произведение. С танца започваме постановката.

А.Ф.: Идеята е в това, че по времето на Шекспир не е имало театри, а пътуващи актьори, които са обикаляли страната. И в тази пиеса са точно такива актьори, които решават да представят този сюжет на хората и след това пак обличат своите дрехи и се подготвят за ново пътуване.

- Смятате ли, че осъвременяването на Шекспир е единственият начин да се достигне до най-младите зрители?

Е.А.: Да, определено този автор има нужда да бъде осъвременен, за да стигне и до младите хора, защото по принцип е много труден за разбиране.

А.Ф.: Той е класически автор, чиито произведения, ако се представят в оригинален вариант и в стила на говорене, на обличане, в 21 век трудно ще го разберат младите хора.

- Очаквахте ли да бъдете толкова добре приети от публиката?

А.Ф.: Аз не. Досега не ми се е случвало да направим спектакъл и аз да си кажа, че на публиката много ще им хареса. Такива очаквания са много относителни.

- Какво репетира сега?

Е.А.: „Двубой“ на режисьора Димо Дешев, по произведението на Вазов.

- Тема на броя е „Уважаваме ли българския език“. Какво е вашето мнение по въпроса?

Е.А.: Не мисля, че изобщо културата ни в България е на добро ниво. Малко млади хора се интересуват от това и обръщат внимание на този проблем. Все пак ние сме българи и трябва да уважаваме нашия език и нашата писменост.

Весела Маринишева 9^а
Вилия Георгиева 9^а

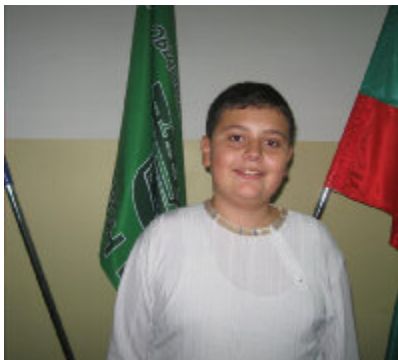
ВАЖНО! ВАЖНО! ВАЖНО!

Не забравяйте, че разчитаме на вашето мнение и предложения за това, какво искате да четете в нашия вестник. Очакваме вашите писма с оригинални идеи на el_vestnik@abv.bg или в пощенската кутия на първия етаж във фойето на училището!!!

П Р И С Т Р А С Т И Я

Един истински фен

Четвъртокласникът Атанас Андров е удостоен със специалната награда на списание „National Geographic KIDS” за истински фен. Да не си мислите, че е лесно да я получите? За нея са нужни енциклопедични знания и богата култура. Атанас разбира за сътезанието от 9 брой на списанието и отговаря на 16-те въпроса от викторината за героите на известната анимация „Цар Лъв”. Има много подробности, които само любознателните и наблюдателните могат да забележат в книгата и филма. А Атанас обича да чете невероятни приключения за животни. Чете и детски списания, енциклопедии и често впечатлява съучениците си с това, което знае. Много се зарадвахме, когато разбрахме, че той обича да чете и

нашия вестник и го намира интересен. Атанас е сигурен в две неща – пак ще се абонира за списанието и ще продължава да чете вестника ни. Пожелаваме му още награди, а пък ние си знаем работата – да ви информираме за тях. Благодарим му, че ни вярва и ще се стараем. Обещаваме!

В@з Буки Веди

Детство мое, реално и вълшебно... Къде си?

Седя си, пия кафенце и „бием лафчето” с моя приятелка в голямото междучасие на пейките в задния двор. Оплакваме си натова варените седмици в училище, докато малчуганите от начален курс профучаваха периодично покрай нас и не преставаха да ни напомнят за себе си. Това ме накара да ги загледам и да започна да анализирам разликите между тяхното детство и нашето или по-скоро приликите на тяхното детство с нашето юношество...

Хванали се две малки мадами под ръка, с хубаво направени прически, обули маратонки на Nike, които до следващия сезон няма да им станат и на малкия пръст на крака, разхождат се бавно в двора. Човек ще си помисли, че обсъждат коя колко гаджета е „забила” в дискотеката. А какво да кажем за госпожиците, които още в пети клас ходят нарисувани и намазани с един тон фон дьо тен и са с 10 см по-високи от нормалния си ръст, съсипвайки от рано крачетата си с високи токове? Да не пропусна и „обогатения” им речник с нецензурни думи и жестове, които са направо смешни за техните години. Защо бързат да пораснат? Всички тези навици повечето мои връстници придобиват едва в гимназията.

Момчетата също развиват спецификата на навлизане в пубертета тийнейджъри още в начален курс. Нормално ли е момче в трети клас да ляга по пода в училище, за да надникне под полата на някоя млада госпожица? Лично на мен ми се е случвало момченце от подготвителната група да подсвирква и опипва, както мен, така и други „какички” в продължение на цяла година. Някои смелчащи се боричкат с големите дванайсетокласници, отговарят на родителите си, губейки уважението към тях, а повечето от малчуганите

дори не разбират смисъла на нещата, които казват. Когато аз бях на тази възраст, такива момчета не познавах. Да не говорим за детството на нашите родители, лели, баби... Тогава за подобно нещо са се гонили директно учениците от учебното заведение.

Сега децата все по-рядко се виждат в кварталите изподрани, мръсни и изморени от игрите на народна топка, въже, стражари и апаши, криеница, „картоф”, „морков”, дама, „подаръци” и още куп други. Сега използват свободното си време, „развивайки” се пред компютъра вкъщи, заменяйки играта пред блока с виртуални игри като CS, Sims, GTI... Вследствие на тази застоялост у дома все по-често срещано явление са затлъстелите деца, което пък от своя страна е предпоставка за появяването и развитието на много болести и затруднения при работата на организма. Така наречените хиперактивни деца са също нарастваща част от малчуганите, които изразходват цялата си енергия, като беснеят и дивеят, без да намират граница в поведението си.

Трудно е да търсим първопричината на всичко това. Всяко поколение започва да придобива навиците на израснали юноши на все по-ранна възраст. И дали можем да се оправдаем с времето, в което живеем, или трябва да търсим вината у родителите? Не можем да спорим с факта, че нашето детство не е минало изцяло под зависимостта от компютъра, телевизията и прогреса на техниката, за разлика от днешните деца, които имат прекалено много източници на информация, а в това число и Интернет, където четат, гледат, възприемат и запомнят всичко. Като краен резултат от това е прилагането на новополучените «знания» на практика в училище и у дома. Не по-малко

Петя Буюклиева

Борила съм се за всичко и успях да постигна това, което искам

Запознаваме ви с Петя Буюклиева – „жената на всички времена”. Използвахме гостуването ѝ в нашия град, за да ѝ зададем няколко въпроса. И тя не ни отказа – ама на нас май никой не ни е отказал досега, като се замислим. Оставяме на вас да решите защо. Беше ни приятно да си поговорим, а като че ли и на нея. Певицата е носителка на много награди – „Златният Орфей”, „Братиславска лира”, от фестивали в Куба, Турция, Македония, Лос Анжелес. Благодарим ѝ за отзивчивостта!

- Какво мислите за съвременната поп музика?

- Аз се радвам, че в България има музикални формати като „Х Фактор“, където младите хора могат да покажат таланта си и имат много възможности за изява. Стига да са упорити, лесно могат да пробият. Младото поколение е много развито и кой знае, след няколко години на тези сцени именно може да се появи бъдещият световен глас. Аз вярвам в това, но не вярвам, че дори и на тези формати най-добрите стигат до финала.

- Имат ли възможност сега българските изпълнители да се реализират в България?

- В България всеки може много бързо да направи впечатление, за-

щото ако има някакъв спонсор, може да запише парче, да направи клип и да го покаже на хората. Всеки в този момент може да направи кариера, но въпросът е дали ще се задържи. Аз винаги съм казвала, че България е страна на гласовете и няма как в най-скоро време да не излезе някое светило.

надминал ни е и ще ни надминава още повече. Аз знам какво е положението в България, затова бях против той да се занимава с музика, но на него това му е желанието. Миналата година даже участва на мой концерт, защото беше на нужното ниво и всички много го харесаха.

- Успяхте ли да осъществите мечтите си?

- Исках още от малка да стана певица и станах. В четвърти клас казах, че ще взема „Златният Орфей“, и го взех. Всички мои мечти съм осъществила и съм много щастлива.

- Какъв съвет бихте дали на младите?

- Да не предават мечтите си. Когато човек иска да постигне нещо, трябва със зъби и нокти да се бори за него. Много трудности ще срещате, колкото по-високи са целите, толкова по-трънлив ще е пътят, пътят към върха винаги е труден, но после ще е по-сладко и ще гледате отгоре на нещата.

Памела Дилова 9^а

- Вашият син е горе-долу на нашата възраст. Искате ли да мине по вашите стъпки и с какво се занимава в момента?

- Той минава по моите стъпки и тези на баща си. Освен че учи в Американския колеж, той свири на инструменти и композира сам песните си. Той прави всичко сам,

гато човек иска да постигне нещо, трябва със зъби и нокти да се бори за него. Много трудности ще срещате, колкото по-високи са целите, толкова по-трънлив ще е пътят, пътят към върха винаги е труден, но после ще е по-сладко и ще гледате отгоре на нещата.

Ха сега, да тропнем

Представяме ви тези малки, красиви и много ентусиазирани танцьори. Познавате ги – те хем са като всички нас, хем се различават. Защото обичат да танцуват и го правят под ръководството на хореографката Надя Тодорова вече втора година. И стават все по-добри. Видяхме ги какво умеят по време на концерта

видим в Коледните тържества какво ново са научили. На всичките тези 50 деца от 2, 3 и 4 клас

пожелаваме винаги да съхранят любовта към народния танц и мноооого подаръци от Дядо Коледа! А вие, останалите – запомнете! Не е важно дали можете да танцувате като тях! Просто ставайте и започвайте – иде Коледа! А по Коледа дълго се хоро вие, извица! Сега му е времето да тропнем!

В@з Буки Веди

Александра Стоянова 10^а

за посрещане на международните гости през май миналата учебна година. Вече могат да се похвалят с „Бранковска ръченица” и „Севърняшки ритми”. Очакваме да

вайте – иде Коледа! А по Коледа дълго се хоро вие, извица! Сега му е времето да тропнем!

СТАНЕТЕ КАТО ТЯХ

Математиката била лесна
Ама не за всички! Прочетете, за да
разберете за кого!

Нашите малки математици пак са най-добрите. Те мериха сили на 5 ноември в математическото съ-

тезание, посветено на Празника на будителите. То се проведе в СОУ "Стоян Заимов" и в него можеха да участват ученици от 2 до 7 клас. Нека да ръкопляскаме на нашите победители и да станем като тях – първенци!

Втори клас
Четвърто място – Мариса Радева,
2а, кл. ръководител Валя Личева
Трети клас
Първо място – Калин Бояджиев,
3г, кл. ръководител Вили Атанасова
Четвърто място – Захари Маринов

– 3д, кл. ръководител Милена Въллова
Четвърто място – Александра Иванова – 3в, кл. ръководител Силвия Василева
Четвърти клас
Първо място – Виктория Спасова

– 4б, кл. ръководител Станка Ненчева
Второ място – Христина Дикова – 4г, кл. ръководител Виолина Борисова
Трето място – Ирен Костова – 4г, кл. ръководител Виолина Борисова
Четвърто място – Анна-Мария Рашковска – 4в, кл. ръководител

Емилия Недкова
Успехите на нашите ученици се дължат както на работата в учебните часове, така и на заниманията в Школата по математика с ръководител Красимира Върбинска. Пожелаваме им още по-големи успехи в още по-престижни надпревари!

В@з Буки Веди

ЗАБАВНО :)

Погледнете снимката – дали някога сте били там, дали някой ваш приятел не ви е разказвал за това място?! Струва си да опитате да познаете, защото ви предлагаме голяма награда, благодарение на любезното съдействие на ТА „Сънрайз травъл“. Върху талона назовете точно мястото, показано на снимката! Напишете името и класа си, изрежете

талона и го пуснете в пощенската кутия във фойето на първия етаж до 20 януари! Пред членове на екипа и представител на туристическата агенция ще бъде изтеглен печелившият талон сред всички, познали обекта.
Най-големият късметлия ще бъде награден с екскурзия, осигурена от ТА „Сънрайз травъл“– Пле-

вен. Резултатите ще прочетете в брой 8 на вестника ни!
В играта могат да участват само ученици – от първи до дванайсети клас! Редакцияният екип на вестника няма право на участие!
Приятно пътуване – във виртуалния природен свят или в действителност! Вие решавате!

- а) горд/а си, че си се опитал/а да се защитиш;
б) изолиран/а от групата;
в) не разбираш защо ти се противопоставят.
5. Трудно ли казваш "НЕ", когато те помолят за услуга в последния момент?
а) зависи кой те моли;
б) приемаш, въпреки че не ти се иска;
в) намиращ си оправдание и излизаш от ситуацията.

Вярваш ли в себе си?

1. Когато учителят задава въпрос, ти:
а) се колебаеш дали да участваш;
б) отговаряш с увереност;
в) надяваш се да не кажат точно твоя номер.
2. При взимането на важно решение ти:
а) се нуждаеш от приятелски съвет;

- б) имаш нужда от подкрепата на родителите си;
в) се доверяваш на себе си.
3. Когато спориш с приятелите си, ти:
а) отстояваш мнението си;
б) се съгласяваш с другите;
в) просто си мълчиш.
4. Когато не се съгласят с мнението ти, как се чувстваш?

Играй и спечели
екскурзия!

В този брой ви предлагаме уникална възможност да се насладите на природни красоти и да се почувствате повече българи!

ТАЛОН ЗА УЧАСТИЕ

Трите имена:

Училище:

Клас, паралелка:

На снимката виждам:

	а	б	в
1	2	3	1
2	2	1	3
3	3	2	1
4	1	2	3
5	3	1	2

Между 9 и 11 точки: СЪБЛАЗНИТЕЛЕН/НА
Не се колебаеш, когато имаш какво да кажеш. Имаш нужда да ти се възхищават, но знай, че понякога не трябва да се съобразяваш с всички. Все пак не можеш да се харесаш на целия свят.

Над 11 точки: УВЕРЕН/А В СЕБЕ СИ
Впечатляваш със своята самоувереност. Никой не може да промени мнението ти. Не показваш слабостите си пред хората.
Съвет: Бъди малко по-скромен/а, иначе рискуваш да притесниш обкръжението си.

Отговори:
По-малко от 8 точки: МНОГО СКОРОМЕН/А
Твърде си критичен/а към себе си.
Съвет: Спри да се подценяваш! Ти можеш! Забрави всички останали и бъди най-добрият/та!

Ралица Георгиева 9^а

Иде Коледа!

На една година

Нашият вестник, който създадохме с много ентузиазъм и любов, отброи своята първа година. Точно в навечерието на миналата Коледа ние обещахме пред вас, че заедно ще търсим истините за себе си и за света, че ще ви накарваме да повярвате в силата на словото и идеите. Трудихме се много. Е, не бяхме сами, разбира се, всички ни подкрепяха. Ще спомена само, че за една година на електронната ни поща получихме 853 писма по различни въ-

проси, отделно в пощенската ни кутия. На страниците на вестника са се подписали под материалите си десетки ученици. За нас това е добра оценка – че ни вярват и разчитат на нас! А и ние се убедихме, че нищо не учи така добре, както опитът.

И днес, когато навършихме една година, се предполага, че сме направили първите си стъпки, че сме казали първите си думи, на които всички по традиция много се радват. Предполага се, че оттук нататък ще стъпваме все по-уверено, че няма да имаме нужда от ръка, която да ни подкрепя, че ще можем сами да казваме какво искаме и да настояваме да бъдем чути. Позволявам си да благодаря на пишещите от екипа на вестника и да им кажа пред всички, че се гордея с тях. Че те пораснаха, станаха по-отговорни и самодисциплинирани, по-смели, по-грамотни, по-себеуважаващи се, а това означава и хора, на които родители и учители, общество ще

могат да разчитат все повече. Бъдете здрави и нека съдбата да е благосклонна към вас! А ние ще продължаваме заедно напред!

Благодаря на ръководството и на всички колеги, които уважават труда ни и не ни спестяват пропуските и недостатъците – така трябва!

Благодаря на всичките ни събеседници, че приеха насериозно работата ни и не ни отказваха срещи и разговори!

А на всички, които ще прочетат този брой:

Бъдете здрави и усмихнати през цялата година! Дори изминалата 2011-а да не е била най-добрата за вас, запазете надеждата в сърцата си и се обичайте! Вярвайте! Имайте силата да отстоявате мечтите си! Радвайте се всеки ден на доброто около себе си и на истинските неща. А те всъщност изобщо не са неща!

Весела Коледа!

Радинка Иванова

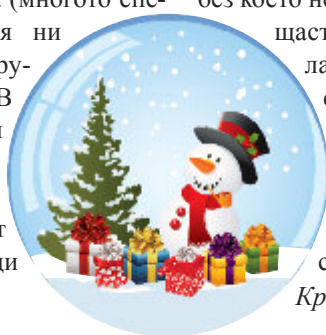

Коледно пожелание

Един от най-светлите християнски празници е на прага ни. Сега е моментът да направим равностметка за постигнатото през изминалите 12 месеца и да си пожелаем нещо за идващата година.

Желая ви новата година да е плодотворна - нека контролни, класни и матури да не бъдат от особена трудност за никого. На тазгодишните кандидат-студенти - да бъдат приети в избраното от тях висше учебно заведение, на

всички завършили нашето училище – да не ни забравят, а на учителите - професионални успехи, каквито не липсваха и през изминалата година (многого спечелени състезания ни отличиха сред другите училища). В личен план ви желая здравето, щастието и любовта да ви бъдат постоянни спътници в живота.

А сега замълчете, затворете очи и кажете само на себе си онова, съкровено, без което животът ви би бил непълноценен оттук нататък, без което не бихте били истински щастливи и си го пожелайте! Ама искрено, от сърце, от цялата си душа! Не ни го казвайте, не искаме да го знаем, но ви уверявам, че ще се сбъдне – с или без Дядо Коледа!

Кристияна Янкова 12б

ЗА КИНОМАНИ

Чарли и шоколадовата фабрика

Режисьор: Тим Бъртън
В ролите: Джони Деп, Хелена Бонам Картер, Фреди Хаймор, Дейвид Кели
Държава: САЩ
Година: 2005
Времетраене: 115 минути
Резюме: Пет златни билета се

крият под опаковката на шоколадите Уили Уонка. Тези билети дават възможност на пет деца да влязат и да разберат тайната за чудния вкус на шоколада. Едно от децата е бедният Чарли Бъкет. Някои участници отпадат, но дали и Чарли е от тях? Гледайте филма и ще разберете. Заслужава си!

Предложението е на Моника Маринова 9^а

Редакционен екип

Весела Маринишева, Александра Стоянова, Кремена Мишел, Моника Маринова, Михаела Коларска, Ралица Георгиева, Памела Дилова, Моника Александрова, Велислава Кучева, Вилияна Якимова, Ива Петрова
Предпечат – Йончо Йончев Консултант – Радинка Иванова

Издава: Средно общообразователно училище "Иван Вазов" гр. Плевен ул. "Иван Вазов" №46, тел.: 064/822 280
el_vestnik@abv.bg; sou-ivanvazov.eu

Предпечат: FFDprepress.com
Печат: FFDprint.com

Хартия: www.ema-bg.com
Тираж: 2000

ФОТОКОНКУРСИ

Най-забавна снимка от междучасието

Нека всички любители фотографии запечатат свои сълученици в интересни моменти и се опитат да развеселят и читателите на вестника!

Покажи ми любовта

Направете ни съпричастни на най-красивите мигове в живота – споделената любов!

Вашиите снимки и за двата конкурса изпращайте на познатия адрес el_vestnik@abv.bg! Не забравяйте да посочите имената си, класа и паралелката, за да ви намерим, ако сте сред победителите! Ще има и награди! Очакваме ви!

ПРЕДСТОЯЩО

Да дарим радост отново

Учениците от 12б клас доказаха на всички, че мисълта и грижата за другите може да направи вашата Коледа по-щастлива и по-пълна! И организираха миналата година мащабна дарителска кампания в помощ на децата от Дома за медикосициални грижи в нашия град. Гордеем се с тях!

В Деня на християнското семейство – 21 ноември, тази година те подновиха своята инициатива и ни призовават отново да разтворим душите си за другите, лишените от родителска грижа. Призоваваме ви да помогнете, като дарите книжки, дрешки, играчки, подходящи за деца от 0 до 3-годишна възраст! Организацията е следната – паричните дарения може да оставяте в урната, поставена във фойето на пър-

вия етаж, а ако желаете, може да се организирате по класове и да ги предавате на класните си ръководители. Със събраните средства ще се закупят памперси, пюрета, лакомства. Предметните дарения предавайте на педагогическия съветник Дарина Илиева. Дарителската кампания продължава до 21 декември. На 23 декември представители на 12б ще посетят Дома и ще зарадват децата с всичко дарено и закупено. И както обикновено, организаторите ще се отчетат пред вас.

Призоваваме ученици, родители, фирми, организации, съюзи –

Нека помогнем на другите и на себе си! Да дарим радост!

Клуб „Краезнание“

Здравейте!

Имате ли книги, завладели съзнанието ви страница по страница?

Имате ли книги, захвърлени по шкафове, покрити с прах, затрупани под куп други неща?

Защо оставяте тяхната история скрита?

Защо не споделите тяхната магия с нас?

Нека всички да направим дарение на училищната библиотека. Всеки от нас да дари по една книга.

Присъединете се и позволете на всички да се докоснат до възлешествата, чувствата и емоциите, скрити между кориците.

За контакти: Елена и Александра от 11з (стая 407)